

Sygn. akt: WO 10/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Błuś

w sprawie z zażalenia J. B., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 30 sierpnia 2017 r., wystąpienia Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygn. akt: Kp. [...], o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Wojskowemu Sądowi
Okręgowemu w W.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem prokuratora Prokuratury Okręgowej w P. Wydział VIII do Spraw Wojskowych z dnia 11 lipca 2017 r. (sygn. akt: Po VIII Ds. [...]), odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie „niedopełnienia obowiązków służbowych przez ustalonego sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w P., które miało polegać na tym, że w dniu 1 czerwca 2017 r. w P. działał on na szkodę interesu st. chor. szt. w stanie spoczynku J. B. poprzez dokonanie nieprawidłowych ustaleń podczas rozpatrywania zażalenia na postanowienie Prokuratury Rejonowej w P. o odmowie wszczęcia śledztwa o sygn. akt: PR 4 Ds. [...], co skutkowało wydaniem postanowienia o sygn. Kp. [...] utrzymującego w mocy zaskarżoną decyzję prokuratora,

tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. – wobec braku znamion czynu zabronionego”.
Zażalenie na to orzeczenie złożył J. B..

Wojskowy Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2017 r., na podstawie art. 37 k.p.k., zwrócił się do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy dotyczącej rozpoznania zażalenia innemu sądowi równorzędnemu, tj. Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W.. W uzasadnieniu tej decyzji procesowej sąd występujący wskazał, że postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa dotyczy ustalonego sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w P., który jest „kolegą wszystkich sędziów tego Sądu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz.2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Wojskowy Sąd Okręgowy w P., zażalenie bowiem dotyczy postanowienia prokuratora odmawiającego wszczęcia śledztwa przeciwko sędziemu tego Sądu.

Bezsprzecznie stosunkowo mały liczebnie skład osobowy tego organu, a co za tym idzie częste kontakty zawodowe osób pełniących w nim służbę w odbiorze społecznym mogłyby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów.

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego, zawartą w uzasadnieniu postanowienia, uznając jednocześnie że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga zmiany właściwości miejscowej sądu, przekazał sprawę dotyczącą rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora

Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w W., jako równorzędnemu Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w P..

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

aw